

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ
ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Στο κείμενο θίγεται το πρόβλημα της ενσωμάτωσης των μεταναστών. Με αφορμή την κατασκευή μουσείου για τους μετανάστες στο Παρίσι γίνεται αναφορά στην ελληνική πραγματικότητα, όπου απουσιάζουν οι πολιτικές θέσεις απέναντι στο ζήτημα των μεταναστών και «του κοινού ευρωπαϊκού πολιτισμού» εκτός από σποραδικές εθνικιστικές εξάρσεις. Παρά το ότι το ζήτημα αυτό είναι σχετικά πρόσφατο για την Ελλάδα, η χώρα μας καλείται να βγάλει τους ανθρώπους αυτούς από το περιθώριο και να τους εντάξει δημιουργικά στο δυναμικό της. Σ' αυτό θα συμβάλει καθοριστικά το παράδειγμα της Γαλλίας με την ενοποιητική της πολιτική και η θύμηση του «Ελληνισμού της διασποράς».

(97 λέξεις)

2. Μουσείο για τους μετανάστες.

3. Τα σχόλια της αρθρογράφου εντοπίζονται στα σημεία : ... μιας ιστορίας πόνου και δακρύων..., ... τενεκεδουπόλεις, υποβαθμισμένα προάστια και ρατσιστικές εξάρσεις, ... σκοτεινές κηλίδες..., ... δε θα δίνουν το γενικό τόνο. Αποδίδονται με φράσεις με μεταφορική σημασία, που αξιοποιούν κυρίως ουσιαστικά και επίθετα. Τα ξένα σχόλια βρίσκονται στη δεύτερη παράγραφο : «Το μουσείο ... πολιτικό» και «είναι ... όραμα» και είναι ευδιάκριτα από τη χρήση των εισαγωγικών και του λεκτικού ρήματος "λέει".

4. Η συγγραφέας υποστηρίζει ότι η Γαλλία όφειλε να επιδείξει μεγαλύτερη ευαισθησία στο θέμα των μεταναστών. Και τούτο γιατί το μεταναστευτικό ρεύμα έχει στη χώρα αυτή μεγάλο παρελθόν, αφού ο ένας στους πέντε πολίτες είναι απόγονος ενός μετανάστη πρώτης ή δεύτερης γενιάς, όπως αναφέρεται στην τέταρτη παράγραφο του κειμένου. Επιπλέον, η Γαλλία διαθέτει παράδοση στην πολιτική της ενσωμάτωσης μεταναστών, γεγονός που ενισχύει τη σιγουριά της ότι μπορεί να καλλιεργήσει την αλληλεπίδραση ανάμεσα στο γαλλικό πολιτισμό και τον πολιτισμό τους. Τέλος, το γενικότερο πνευματικό επίπεδο της γαλλικής κυβέρνησης και του λαού επιτρέπει, ώστε ο ξένος να μην εκλαμβάνεται ως εχθρός ή απειλή, κατά την τελευταία παράγραφο του κειμένου. Επομένως, η Γαλλία αναμενόταν να χειριστεί άμεσα και αποτελεσματικά το πρόβλημα της εισροής των ξένων.

5. Η τέταρτη παράγραφος αναπτύσσεται με παραδείγματα (... που φέρνει το παράδειγμα .. της Νέας Υόρκης) και με σύγκριση – αντίθεση (Ασφαλώς, η Ελλάδα και η Γαλλία ... δεύτερης γενιάς). Όσον αφορά στην πρώτη μέθοδο ανάπτυξης ενδεικτική είναι η χρήση της λέξης παράδειγμα, που προέρχεται από την ιστορία. Για να αποδοθεί ο δεύτερος τρόπος ανάπτυξης χρησιμοποιείται ο αντιθετικός σύνδεσμος "ενώ", που αντιπαραβάλλει την εισροή των μεταναστών στην Ελλάδα και στη Γαλλία.

6. εγχειρήματος = προσπάθειας
 αποσιωπηθούν = αποκρυφτούν
 σημαδέψει = στιγματίσει
 οξυδέρκεια = διορατικότητα
 κουκουλώσει = συγκαλύψει

7.

Πρόλογος

Κυρίες και κύριοι,

Τα τελευταία χρόνια η ύπαρξη μεταναστών στον τόπο μας έγινε αφορμή για την εκδήλωση ανησυχητικών ξενοφοβικών τάσεων που υπονομεύουν το δικαίωμα της διαφορετικότητας. Ευρύνοντας την παρατήρησή μας θα διαπιστώσουμε ότι υπάρχουν και άλλες κοινωνικές ομάδες που θίγονται από το ρατσισμό, ο οποίος εκδηλώνεται ποικιλοτρόπως. Είναι σκόπιμο λοιπόν να προσπαθήσουμε να ερευνήσουμε το φαινόμενο αυτό που διασαλεύει την ομαλή πορεία του δήμου και της χώρας μας, προσβάλλοντας ανεπανόρθωτα σχέσεις ατόμων, ομάδων και λαών.

Αίτια – Α' Ζητούμενο:

Ψυχολογικά.

- Συμπλέγματα κατωτερότητας και προσωπικής υπεροχής.
- Διάφορες φοβίες που καταλήγουν σε ομαδικές ψυχώσεις.
- Ένστικτο εδαφικότητας. Όταν απειλείται με διείσδυση ένας ζωτικός χώρος εκλύεται πάντα επιθετικότητα.. Έτσι κάπως γεννιέται η έχθρα προς τον ξένο.
- Καταφανής ανικανότητα συγκρότησης μας ως εαυτών χωρίς αποκλεισμό του άλλου.
- Τα θύματα, εξάλλου του κοινωνικού ρατσισμού αποτελούν αποκυήματα φαντασιωσικής προφύλαξης ή διάκρισης. (αναγκαιότητα κάθαρσης του κοινωνικού σώματος, διαφύλαξης της ταυτότητας του « εαυτού », του « εμείς » από κάθε πρόσμειξη, από κάθε εισβολή.

Πνευματικά

- Χαμηλό πνευματικό επίπεδο – αναλφαβητισμός οργανικός και λειτουργικός.
- Άγνοια, προλήψεις και δεισιδαιμονίες.
- Προκαταλήψεις, αυθαίρετοι χαρακτηρισμοί και γενικεύσεις.
- Επιστημονικοφανείς απόπειρες πολλών επιστημόνων να προσδώσουν βιολογικό χαρακτήρα σε κοινωνικές ανισότητες.
- Αντιανθρωπιστική – μονοπολιστική παιδεία. Καλλιεργεί άτομα ανάκανα να αναπτύξουν πνεύμα ανεκτικότητας.

Κοινωνικά

- Οι κοινωνίες μέσα στις οποίες αναπτύσσεται ο κοινωνικός ρατσισμός είναι κοινωνίες εξισωτικές. που αγνοούν τις τυπικές διαφορές μεταξύ των ανθρώπων.
- Ο εκμεταλλευτικός χαρακτήρας των σύγχρονων κοινωνιών – κοινωνικές ανισότητες.

- Ο ρόλος των μέσων μαζικής ενημέρωσης – διαστρέβλωση των γεγονότων, έξαρση του εθνικού φανατισμού.
- Έλλειψη εμπιστοσύνης στο συνάνθρωπο.
- Αίσθημα ανασφάλειας.
- Ανταγωνιστικές ανθρώπινες σχέσεις- απανθρωπιά.
- Μετανάστευση – αδυναμία απορρόφησης του εργατικού δυναμικού- ανεργία.
- Κοινωνικές ανισότητες – διάκριση των κοινωνιών σε κοινωνίες αφθονίας και εξαθλίωσης.
- Φτώχεια – Ανέχεια – Περιθωριοποίηση / οι ξένοι, κάποιες φορές, οδηγούνται στη βία και την επιθετικότητα.
- Πληθυσμιακές ομάδες ξένων με διαφορετική νοοτροπία συγκεντρωμένες στον ίδιο χώρο πυροδοτούν συγκρούσεις.

Οικονομικά- πολιτικά

- Ο ρατσισμός είτε φυλετικός είναι είτε κοινωνικός ανέκαθεν χρησιμεύει ως άλλοθι για την οικονομική εκμετάλλευση διαφόρων κοινωνικών ομάδων.
- Ο ρατσισμός αναπτύσσεται στο πεδίο του εθνικισμού, ο οποίος προβάλλει ως καθοριστική συνθήκη της διαμόρφωσης του ρατσισμού.

Συνέπειες – Β' Ζητούμενο :

- Προσβάλλει την ανθρώπινη προσωπικότητα.
- Περιθωριοποιεί και συντελεί στον κοινωνικό αποκλεισμό ομάδων και ατόμων.
- Οδηγεί στην ενεργό αντίδραση και στην αντίβια από την πλευρά των αδικούμενων ομάδων.
- Δεν αξιοποιείται όλο το διαθέσιμο ανθρώπινο δυναμικό, με αποτέλεσμα τη χαμηλή παραγωγικότητα.
- Ναρκοθετεί τα θεμέλια της ομαλής κοινωνικής συμβίωσης.
- Υπονομεύει το κύρος των δημοκρατικών θεσμών και προετοιμάζει το έδαφος για την κατίσχυση αυταρχικών καθεστώτων.
- Κυριαρχεί ο δογματισμός και η μισαλλοδοξία.
- Εντείνονται τα φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας.
- Εμποδίζει τη συνεργασία και τη φιλία, που είναι παράγοντες προόδου και δημιουργίας.
- Δημιουργεί συνθήκες γκέτο για πολλές κοινωνικές ομάδες κι άθλιες συνθήκες διαβίωσης.

Επίλογος

Οφείλουμε λοιπόν, να αναγνωρίσουμε ότι ο τρόπος με τον οποίο φερόμαστε στις κάθε είδους μειονότητες είναι κριτήριο του πολιτισμού μιας χώρας. Άλλωστε η ανοχή στη διαφορετικότητα προάγει το πνεύμα και αναβαθμίζει το πολιτιστικό επίπεδο των ανθρώπων. Γι' αυτό είναι αναγκαία η ευαισθητοποίηση και η συνδρομή όλων μας για την εξάλειψη του νοσηρού αυτού φαινομένου που θα επιτευχθεί μέσω της ανθρωπιστικής παιδείας.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.